

TORONYIRÁNY

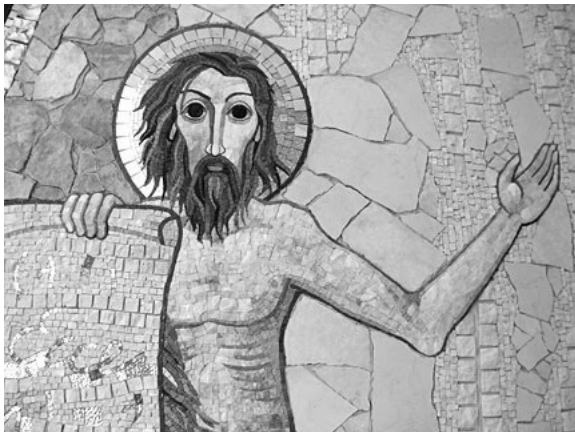
XVIII. 50.

2024. december 15.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Ádvent 3. vasárnapja

„Csak az a vég”

Jézus és az ő tanítása nyomán a keresztény ember szembenéz a tényekkel. És ha a halált, az elmúlást beállítjuk Isten tervezte életünk és üdvösségünk egészébe, felismerjük, hogy a földi élet végét lezáró halál és a földi dolgok elmúlása egyáltalán nem vég, nem az utolsó mozzanat, nem a befejezés életünkben. Inkább csak átmenet, mint Jézus szenvedése és halála, „pesach”, „transitus” a feltámadásba, az örök élet dicsőségébe. Jézus tanítása ezt a vigasztalást hozza számunkra a földi élet legrettenetesebb dolgával, a halállal kapcsolatban.

Az evangélium eszkatologikus tanítását is ilyen szemmel, vigasztalódott lélekkel kell olvasnunk. Ez a tanítás nem idegenít el a földi javaktól, nem tartja fölöslegesnek a munkát és a törődést mindennapi gondjainkkal, hanem csak figyelmeztet, hogy mindez csak közbeeső állomás életünk teljes céljához. Mindenesetre nem fölösleges állomás, mert utunknak, a cél megvalósulásának jelentős része. Ebben a jézusi (majd szentpáli) tanításban persze az is benne van, hogy földi életünk nem végállomás. A földi élet javait tehát úgy kell használnunk, mint ideiglenes javakat. Nem megragadva bennük, hanem megőrizve szabadságunkat és függetlenségünket.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- Szof 3,14-18a** A Megváltó örömmel és szeretetével ajándékoz meg bennünket azért, hogy közénk jön és végleg velünk marad.
- Fil 4,4-7** Ne aggódjunk semmiért, imádságunkban terjesszük kéréseinket hálaadással az Úr elé, akkor Isten békéje, mely minden értelmet meghalad, megőrzi szívünket és értelmünket Krisztus Jézusban.
- Lk 3,10-18** Keresztelő János alázattal jelzi, hogy ő csak előfutára a Megváltónak és csak vízzel keresztel, a Megváltó végtelenül nagyobb nála, ő majd Szentlélekkel és tűzzel fog keresztelni.

Keresztelő János igehirdetése

A Jordán folyónál maguk a jelenlévők kívánják a konkrét teendőt megtudni Keresztelő Jánostól: „Mit tegyünk tehát?” Ugyanez a kérdés hangzik el a hallgatók részéről Péter pünkösdi beszéde után is (ApCsel 2,37). János válaszában az a meglepő, hogy egészen mindennapi követelményeket állít az emberek elé. Nem a törvény előírásainak megtartására vagy valamilyen kultikus szertartás elvégzésére szólít fel, nem is különleges vallási cselekményeket (ima, böjt) kér, hanem a szükségben levő embertársra irányítja a figyelmet. Az étel és az öltözet az emberi élet legalapvetőbb igényei. Mindenki, akinek valamelyikből többlete van, köteles segíteni azon, aki szükségét szenved. János követelménye visszatükrözheti az eredeti helyzetet. A Jordán vidékére jellemző hideg éjszaka miatt egyesek két alsóruhát vittek magukkal, s étellel is bőven ellátták magukat. Ezeknek a megtérést a fölösleg átadásával kell kifejezésre juttatniok. A Keresztelő kérését Lukács nyilvánvalóan olvasói számára is érvényesnek tartja. Nekik is a mindennapi életben tanúsított adakozó szeretettel kell megmutatniok az Isten iránti elkötelezettségüket. A minden hallgatóra érvényes általános követelmény után Lukács két különleges, rossz hírnévben álló csoportot említ meg. Először a vámosokra irányul a figyelem. Őket a rómaiakkal való kapcsolat, valamint a foglalkozásukkal való gyakori visszaélések miatt a zsidó vezetők, főleg a farizeusok, mélységesen megvetették, és a bűnösök kategóriájába sorolták. A Jordánnál jelenlévő vámosok tudni szeretnék, hogy számukra mit jelent a megtérés. Érdekes az általuk használt megszólítás – „mester” (didasz kale) –, amely a tanítómestereknek járt ki. A cím Lukács felfogását tükrözi vissza, aki szerint János fő tevékenysége a tanítás volt. A vámosoknak adott válaszában Keresztelő János nem kívánja meg a foglalkozás elhagyását, csupán annak igazságos és tisztességes gyakorlását. Tartsák magukat az előírásokhoz, és ne károsítsanak meg senkit. A másik csoportot a katonák alkotják. Valószínűleg Heródes Antipász negyedes fejedelem zsoldosairól van szó. Az ő uralmi területéhez Galileán kívül Perea tartomány is hozzátartozott. A szövegben említett katonák onnan jöhettek. A zsoldosok is, szintén a foglalkozásuk miatt, megvetett rétegnek számítottak. A Keresztelő tőlük azt kéri, hogy ne alkalmazzanak erőszakot (ne raboljanak), és ne zsaroljanak. Az utolsó felszólítás, amely a kapott zsolddal való megelégedést sürgeti, azt sugallja, hogy az erőszak alkalmazása és a zsarolás pénzszerzésre irányult. János a katonák esetében sem a foglalkozást magát veti bírálat alá, hanem a foglalkozással való visszaélést.

Számára nincsenek bűnös csoportok, csak bűnös életmódot folytató emberek. A megtérés éppen ezen bűnös életmód elhagyását jelenti. A néptömeghez és a két sajátos csoporthoz intézett felszólítások világossá tették, mit is jelent „a megtérés méltó gyümölcse” (8. v.): kerülni kell az igazságtalanságot, s késznek kell lenni a javak megosztására és az önzetlen segítségadásra. Bár Jézus néhány pontban radikálisabb követelménnyel áll majd elő (Lk 6,27-36), de a lényeg tekintve a 10-14. versekben közölt buzdítás megfelel az ő tanításának. A főparancsról szóló jelenetben (Lk 10,25-37) az örök élet feltételeként ő is a felebaráti szeretet gyakorlását nevezi meg. A beszéd harmadik részét (15-17. v.) a nép Jánossal kapcsolatos fontolgatásának rövid említése vezeti be: a keresztelest kérők messiásnak vélik a végítéletet hirdető prófétát (15. v.). A 15. vers megfogalmazása és a beszédkompozícióba való elhelyezése Lukács szerkesztői tevékenységének az eredménye. Az evangélista minden bizonnyal azért tér ki erre a szempontra, mert Keresztelő János messiátságának kérdése az ősegyház időszakában is aktuális volt. János tanítványai külön csoportosulást alkottak a zsidóságon belül, folytatták mesterük keresztelest tevékenységét, és mesterüket tartották a messiásnak (vö. ApCsel 18,25; 19,1-7). Az Irak és Irán határán napjainkban is meglevő mandeus szekta szintén Keresztelő Jánosra vezeti vissza magát. Az ősegyház Keresztelő János ilyen jellegű túlértékelésével szemben hangsúlyozottan kiemelte Jézus magasabbrendűségét, természetesen János üdvörténeti szerepét (előfutár) sem tagadva. Amint korábban láttuk, Lukács a gyermekség-evangélium felépítésével is tudatosan Jézus származásának és küldetésének a felsőbbrendűségét domborította ki. Ugyanezt teszi most is, amikor Keresztelő János szavaival juttatja kifejezésre: Jézus az „erősebb”, akivel szemben János még a legszolgaiabb munka elvégzésére sem méltó. A sarusziják megoldása a rabszolga feladata volt, amikor ura valamilyen útról hazatért. A kép a szinoptikus evangéliumokon kívül Jánosnál (1,27) és az Apostolok Cselekedeteiben (13,24-25; Pál beszéde) is megtalálható. Márknál a tanúságtétel a következő formában hangzik el: „Utánam jön, aki erősebb nálam” (1,7). Érdekes, hogy Lukács a mondatból elhagyta az „utánam” szót. Bizonyára azt a félreértést akarta elkerülni, hogy Jézus János tanítványának és ebből kifolyólag Jánostól függő személynek tűnjön. A Keresztelő és az „erősebb” közötti különbség a keresztelest mutatkozik meg: János vízzel keresztelek, míg az eljövendő Szentlélekkel és tűzzel fog keresztelek. Az exegéták jelentős része a Szentlélekkel való keresztséget, mint a Szentlélek kiárasztását fogja fel, amely megfelel a prófétai ígéreteknek (Ez 36,24-28; Joel 3,1-5), s amelyben azok részesülnek, akik megtérnek. A tűzkeresztség lehet a gonoszok feletti ítélet képe. Ez esetben a „tűz” és a „Szentlélek” két különböző csoportra vonatkozna: a gonoszokra a tűz által jelképezett büntető ítélet vár, a megtérők viszont a Szentlélek adományában részesülnek. Minthogy a „tűz” a Bibliában a megtisztulás jelképeként is szerepel (Mal 3,1-3; Zak 13,9), a tűzkeresztséget úgy is fel lehet fogni, mint a Szentlélek által véghezvitt belső megtisztítást és finomítást. Lukács és a keresztény hagyomány a pünkösdi események (ApCsel 2,1-13) hatására ár biztosan így értette a János által meghirdetett Messiás keresztségét. A 17. vers az ítélet lényegét szemlélteti egy olyan képpel, amely a földművelők világából származik. A 9. versben a bíró favágó képében jelent meg, most pedig a búzáját tisztító parasztemberhez hasonlítja őt János. A cséplés már megtörtént. A földművelő a szérűn éppen a búzát kívánja megtisztítani. Szóroláppal veti fel a gabonát a levegőbe, hogy a könnyű pelyva és a nehéz búzaszemek különváljanak. A búza a csűrbe lesz összegyűjtve, míg a használhatatlan pelyva tűzbe kerül. Az „olthatatlan” jelző a „tűz” főnév mellett túllépi a kép határait, hiszen a földművelő által gyújtott tűz nem mondható olthatatlannak. A jelző által a kép mögötti valóság, a gonoszok örök büntetése közvetlenül is kifejezésre jut. A 17. vers tartalma, a 7-9. versekhez hasonlóan, fenyegető jellegű. A fenyegetés célja azonban a megtérésre való felhívás. Még megvan a lehetőség arra, hogy a hallgatók jó gabonaként az ítéleten ne a tűzbe, hanem a csűrbe kerüljenek. A 18. verssel zárja le az evangélista Keresztelő János igehirdetésének bemutatását. Feltűnő, hogy az „euangélistái” (= örömmüzenetet hirdetni) igét használja, amelyből az „evangélium” szó is származik. Lukács más helyen (16,16) ugyanis Keresztelő Jánost a törvényhez és a prófétákhoz, vagyis az Ószövetséghez sorolja, s az Isten országáról szóló örömhír hirdetését egyedül Jézusnak tulajdonítja. A 3,18 mondata viszont azt mutatja, hogy Keresztelő János is az „örömhír” szolgálatában állt. Még nem az Isten országának elérkezését hirdette, de azzal, hogy előre mutatott Krisztusra és eljövételére, előkészítette a népet, az üdvösség hírnökévé vált.

Kocsis Imre

Nem leszek ideges! (30.)

Második rész Az ideges vérmérséklet

Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradotok és terhelve vagytok és én megnyihílek titeket... és nyugalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,28-29)

4. A gyógyulás

Vannak emberek, akik csupa bűnbánatból elmulasztják az életet, akik kimerülnek az önvádban, s nem értik meg, hogy az igazi bűnbánat a szeretetben, az új tettben, a felállásban és cselekvésben, az elhatározásban, bátorságban rejlik, s abban, hogy azt, amit rosszul tett, máskor jobban teszi. Az ilyen gátolt lelkek mindig visszaakarják fordítani az életet, minted a jelenben is, az új Isten- és emberszeretet által, mintha nem adna minden pillanat alkalmat arra, hogy mindent jóvá tegyünk. Az öncélú bűnbánat és önvád gyengeség, gátlás, a szeretet cselekvésre sürgető erejének megsemmisítése. Vannak, akik megrészegednek az önvádban, csak úgy vájkálnak a bűnbánatban, s állandóan azt hánytorgatják fel önmaguknak, hogy nincs bűnbánat bennük. Ezek az önvádaskodók mindig sötéten látják a jövőt, minthogyha kinyilatkoztatást kaptak volna afelől, hogy minden csak rosszul mehet. Ezt a jövőbe nézést és önvádaskodást az érzékeny ember nem engedheti meg önmagának. Életét a jelenre, Isten akaratára és jelenlétére kell beállítania.

Vallásának első gyakorlata az Isten akaratában való, békét adó önátadás legyen. Rendszerint egy életeszményt, egy hivatási eszményt, egy tervet állít fel magának. De vajon terve megfelel-e Isten terveinek? Istennek minden emberrel megvan a maga szándéka. Egyezik-e ez az övével? A jónak magas eszményei élnek benned. Nem feledkeztél meg ennek kapcsán beteges kedélybeli adottságaidról? Nagy áldozatokat akarsz hozni, hősies áldozatokat Istenért és embertársaidért. De kívánja-e Isten ezeket az áldozatokat? Igen, nagyon helyesek, de akarja-e Isten őket? Egy csomó vallási gyakorlatot vállalsz és ezek jók. De Isten akarata szerint valók-e? Zárdában akarod Istent szolgálni. Vajon Isten is úgy akarja? Miből tudod meg, hogy akarja-e Isten vagy sem? Isten bizonyos adottságokat adott neked, s egy nagy tehernyi gyengeséget helyezett természetedbe. Mit akarsz ezzel? Azt, hogy abban lásd életeszményedet, s hogy adottságaidnak megfelelően maradj meg olyannak, amilyenné Isten teremtett és viseld gyengeségeidet. A kereszted az, hogy nem tudsz úgy tenni, ahogy akarsz, s ahogy szeretnél. Isten nem azt nézi, hogy mit cselekszel, hanem hogy hogyan cselekszed. Ő nem számol. Ő nem méricskéli eredményeidet. Nem bízza választásodra keresztedet, hanem olyan keresztet tesz válladra, amely használ neked. „Az Istent szeretőknek minden javukra válik!”

Az isteni világosság, amelyben Isten akaratát felismerjük, a béke. A béke a léleknek az a belső nyugalma, mely mindennel megelégszik, amit Isten küld neki, mely szelíd, türelmes, elnéző az emberekkel szemben és előzékeny a cselekedetekben. Az ideges melankolikus embert vallási és erkölcsi eszményeinek túlkapásaiból lassan le kell hozni a valóságba, hogy úgy vegye az életet, mint amilyen, hogy a hétköznapi apróságokban, hivatáskörében, a másokról való jót gondolásban és enyhe ítélkezésben, segítőkészségben, adottságainak leküzdésében lássa legértékesebb teljesítményeit.

Ezek az életszentség magaslataira viszik minden hivatásban, minden állapotban. Az a fontos, hogy csak egyetlenegy gyakorlatot végezzen, azaz mindig arra gondoljon, hogy Isten állandóan vele van, őt lelkében szeretetében boldogítja, amint szíve a saját kívánságaiból való lemondásra, s a hétköznapi dolgokban is az Isten akaratának való önátadásra állítódott be.

Az ideges melankolikus ember végül is a mély vallásosságban, a békében, Istenben való elnyugvásban fogja kedélyvilágát kielégíteni. Minél jobban kapja meg őt Isten lelke, Isten szeretete, annál világosabban látja meg és ismeri el, hogy az ember az isteni Mester bölcs vezetéssel oszt el minden jót, minden gyengeséget, úgyhogy semmi sem történhet velünk akarata ellenére.

„Nagyok az Úr művei, csodálatosak az ő akarata szerint.” Bölcsessége különösen az adottságoknak és gyengeségeknek elosztásában világít, amelyek az embert célja felé viszik. Minden szenvedés és megpróbáltatás, amelyet nyugodtan fogadunk el Isten kezéből, egy magasabb lelkiállapotra való előkészület csupán. Az ideges depresszió valóságos mártírium, mely az önmagával küszködő lelkét nagy kegyelmek befogadására teszi fogékonyra, s olyan magasabb életszentségre vezet, mely gyakran rejtve marad az illető ember és környezete előtt. Csak a lélek szeme ismerheti fel igazán. Már a pogány bölcselők is felismerték a szenvedés kimondhatatlan értékét. Ciceró mondja: „Nagyon szerencsétlen az, akit nem ért szenvedés.” Hány ilyen áldozat él a kolostorban; penitenciájuk igen nagy részben hozzájárul az emberiség megváltásának misztériumához.

Ha az életszentség is hibanélküliséghez lenne kötve, az ideges ember teljesen ki lenne zárva belőle, mert hiszen olyan súlyos akaratgyengeségben szenved, hogy nem tud mindig uralkodni spontán ösztönéletén. Az ilyen embert vigasztalja az, hogy a gyengeségből fakadó bűn nem árthat nekünk, ha azt új isten-és emberszeretettel tesszük jóvá. Csak azoknak árt, akik megbarátkoznak vele, vagy kishitűekké válnak Istenhez vezető útjukban.

Hogyan bánjunk az ideges emberrel?

Még néhány szót az idegesekkel való bánásmódról. Minden beteg, minden szenvedő ember részvétet, együttérzést érdemel. Különösen áll ez a lelkileg szenvedő emberre nézve. Neki nehezebb, mint annak, aki testében szenved. Sajnos, az ideges ember csaknem mindig gúnnyal, szarkazmussal, keménységgel, megvetéssel találkozik. Igaz, hogy ezt a körülmények s a betegség jelenségeinek meg nem értése magyarázza. Nem értjük, nem tudjuk, milyen nagyon szenved az ideges ember. Ha a környező világ szeretettel próbálná beleélni magát helyzetükbe, valóságos mártírokat látna bennük, s nem gyötörnék őket zsarnoki módon meg nem értéssel. Egészséges külsejük megtévesztő, s így könnyen rájuk fogják, hogy csak képzeldőnek s kijelentjük, hogy nem kell törődni velük. „Nincsenek képzelt betegek – mondja Dubois, a híres ideg orvos – mind szenvednek és mind sajnálatraméltók. Légjő a számuk azoknak, akiknél a leggondosabb kivizsgálás sem állapíthat meg semmiféle elváltozást, s akiknek minden életbiztosító társaság is kiadná az egészségi bizonyítványt, s akik mégis hónapokon, éveken, sőt néha egész életükön keresztül valóságos mártíromságot szenvednek.”

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

Sötétségen rést ütő Szent Lúcia

Főleg az északi népek számára lett fényhozó. Ott, ahol sok az év sötétségbe borult napja. Ahol több fényre van szükség. Lúcia neve ugyanis fényt jelent.

A mitológia Adonis-kertjében kellene keresnünk az ünnepéhez kötődő sarjastott búza hagyományának eredetét, amely nálunk is szokás. A Gyermekjézus gyümölcse – mondják német tájon, s arról a „friss, zöld vetésről” van szó, amely tálkában sarjad Luca (Lúcia) napjától.

Ösmotívumok (természetkultuszok) kapcsolódnak össze, s válnak paraliturgikus gazdagodássá; a „zöldág” szimbólumában az életfa tartalma jelentkezik, amelynek jó gyümölcse az Aranyalma (Jézus), a paradicsomi rossz tudás fájának „veszejtő almája” helyett.

A IV. századi keresztény vértanú-szűz tiszteletének messzi századait keresve, Dante áll előttünk, akinek művében a „középkor minden szála összefutott”. A *Commedia* a lélek ösvényét fürkészi. A bolyongó, látomásos poéta a Pokol egyik énekében „versel” Lúciáról. Számára a megvilágosodás ez a lány, amikor szembetegységével küszködik:

„Szent Hölgy ül fönnyen, ki a szenvedésen,
amelyhez küldlek, oly szálnalmat érez,
hogy rést ütött a zordon Végezésen.

Ezt kérve fordult Lúcia szívéhez.

s szólt: 'Segítséget eped egy híved lent:
rád bízom őt, ki annyi sebből vérez.'

Lúcia, ki gyűlöl minden kegyetlent,
jött, ahol ős Ráchelnek állt a szék...

s szólt: 'Beatrice, Isten büszkesége,
mért nem segített azt, ki úgy szeret,
miattad rá se néz a léha népre?

Nem hallod, amint sírva kesereg?

Nem látod, amint küzd a zord halállal

Hullámban, mely nagyobb mint tengerek!'"

A szemfájós Dante párhuzamai: a Szent Hölgy, Lúcia, Ráchel azt az is jelzik, amelyek a XIV. század Itáliája, a politika és a transzcendens katolicizmus összefüggéseiben vannak jelen. A Hölgy már elvont fogalom (Szent Szerellemé) válik. Ráchelt, Jákob második feleségét Jeremiás is fölidézi: sírjából sírás, keserves jajgatás hallatszik: „Ráchel siratja fiait, és nem akar vigasztalódni, hiszen már nincsenek többé.”

A babiloni fogság ideje ez, az ósanya elhurcolt gyermekei miatt kesereg. Firenze költő-fia talán arra gondolt, amire sok száz év elteltével a mi Arany Jánosunk, aki a bibliai asszony képét a hon megszemélyesítőjévé avatja a *Ráchel siralmában*. Az üldözött-száműzött Dante Ráchelre gondol, és a megvilágosodást keresi, benső látása tisztulását...

Manapság mégis a betlehemi gyermekgyilkosság az időszerűbb Máté evangéliumból, az az elfojtott siralom, amely egyre hallatszik: mi lesz az életfával?

A Pokol a Sas képében jeleníti meg Lúciát: a fényt. Egyre jobban kellene a dantei könyörgéshez fordulni a belső látásért, s a szentség jegyében szólnia vértanúról, akinek hajdan, a középkorban az esztergomi várhegyi főtemplom tornyában oltára állt, ahol a megholtakért mondtak misét. Ha felhangzik a gregorián „Örök világosságot adj nekik, Uram,” ki ne gondolna a fény, az élet folytatására, az új templomra.

A Legenda azt tartja, Lúcia szemét a hóhér tüvel szurkálta, megvakítani azonban nem tudta. A fényt nem lehet kioltani! A Lélek világosságát. És ebben rejlik a vértanú lány időszerűsége. A közélet, a politika, a magánélet tele van másokhoz való alkalmazkodással, véleményváltással. Mintha már nem lenne szükség szilárd álláspontra.

Nem hiányozhat a fény-lendület. A forgószekely egyre kavarnak. Hogy állna így össze „az igazi dóm a felsőbb légkörökben, hogy a titoknak köntöse legyen”?

Török időkből maradt meg – déli vidékeinken először – a sarjastott lucabúza; ferencesek szentelményként vitték a karácsonyi oltárra, s ki tudja, nem ismételtették-e híveiknek a fennmaradt mondatot, amelyet Lúcia az ítéletet kimondó római helytartónak válaszolt, aki elnémitással fenyegette: „Isten szolgálának sohasem hiányoznak a megfelelő szavak...”

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Családi gyertyagyújtás

Bevezetés

- + Szörnyű terhünk a bűn, bántja a lelket.
Bűnnel terhelt lélek hiú reményt kerget.
Bizalmunk csak te vagy, jószágos Istenünk,
Szövetséget ígérsz, hogyha hozzád térünk.

- A harmadik gyertya meggyújtása -

Részlet Jeremiás próféta könyvéből:

- + „Jönnek majd napok – mondja az Úr - amikor új szövetséget kötök népemmel. Szívükbe írom törvényeimet, és Istenük lesznek, ők meg az én népem lesznek. Mindannyian ismerni fognak a legkisebbtől a legnagyobbig, mivel megbocsátom gonoszságaikat, és vétkeikre többé nem emlékezem.”
- Jézus, te vagy Megváltónk. Új és örök szövetséget kötöttél velünk. Add, hogy mindig hűségesek maradjunk hozzád!
- Urunk Jézus, a hozzád való hűségünk erősítse meg családjunkban egymás között is a szeretetet és a békességet!
- Jézus, te születéseddel megörvendeztetted a világot. Segíts, hogy karácsonykor mi is igazi örömet tudjunk szerezni egymásnak!
- + Most pedig imádkozzunk, hogy családjunk minden tagja lélekben megtisztulva várhassa karácsony örömét. Mi Atyánk...

Befejezés

- + Új világot gyújtasz, hogy helyesen lássuk,
Hol, hogyan keressük igaz boldogságunk.
E harmadik gyertya serkent, buzdít minket,
Hogy feléd fordítsuk szívünket, lelkünket.

A Belvárosi Plébánián mától december 23-ig minden este 17 órától „Szállást keres a Szent Család” ájtatosságot végeznek a templom szentségi kápolnájában (szentélyében), melyre sok szeretettel várnak minden érdeklődőt. Az imaalkalmakhoz imafüzetet biztosítanak.

A Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitásztól jótékonyági vására december 16-ig látogatható a Szeged Nagyaruház földszintjén (Jókai utca 1.). Az önkéntesek által készített alkotások értékesítéséből befolyó bevételt rászoruló családok tüzelő- és fűtéstámogatására fordítják.

A Kárpátaljai Népi Kórus jótékonyági koncertkörútja keretében december 17-én, kedden 19 órától a Dómban Az összefogás karácsonya című koncertjüket adják elő. Főkarmester: Natalia Petiy-Potapchuk.

December 18-án, szerdán 19 órától Horgas Eszter fuvolaművész, lánya Somogy Lili Mária énekművész és Neumann Balázs zongoraművész adják elő „Angyalszárnyakon” című karácsonyi koncertjüket a Dóm Látogatóközpontban. Jegyár és információ a Dóm Látogatóközpontban, a domlatogatokozpont@gmail.com e-mail címen vagy a +36-20/220-7227-es telefonszámon kérhető.

December 19-én 19.30-kor Adventi reménysugár címmel Gubik Petra jótékonyági koncertet ad Mirkó megsegítésére, aki Duchenne-féle izomsorvadással küzd. A betegség gyógyíthatatlan, az izmai folyamatosan leépülnek. Most lehetőséget kapott, hogy egy génterápiás kezelésben vehessen részt, amit csak járóképes gyermekeken lehet elvégezni. Mirkó sajnos egy éven belül elveszítheti a járóképességét, ezért rövid időn belül lenne szükséges összegyűjteni a kezelése költségeit.

Fellépő: GUBIK PETRA Junior Prima-díjas, Honthy-díjas, Petőfi Zenei Díjas színművész, előadóművész. Zongorán közreműködik: TEMPFLI ERIK Artisjus-díjas zeneszerző, zongorista. Helyszín: Szegedi Dóm. Jegyár: 9.900 forint. Jegyvásárlás: A jegyeket a Szegedi Dóm Látogatóközpontban tudják átvenni, illetve a jegyek árát adomány jelleggel az erre kihelyezett gyűjtőládába kell elhelyezni, szintén a Látogatóközpontban.

További információk: www.domlatogatokozpont.hu.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Ágota Gyermekevédelmi Szolgáltatója és az Ágota Alapítvány önkéntes közössége december 20-án, pénteken 16.00 órakor rendezi meg a karácsonyi ünnepséget a Szent Gellért Fórumban.

A szegedi Dómba december 21-én, szombaton az este 6 órakor kezdődő szentmise keretében érkezik meg a „Betlehemi békeláng”, melyet a Magyar Cserkészszövetség V. Dél-Alföldi kerületének cserkészei hoznak el a Székesegyházba. A szentmise keretében a „Betlehemi lángról” gyűjtik meg az adventi koszorú negyedik gyertyáját.

A „Nem lehet csoda nélkül élni” című betlehem-készítő pályázat alkotásai a Szegedi Dóm Látogatóközpont kiállítóterében 2025. február 2-ig láthatók az intézmény nyitvatartási idején, keddtől-vasárnapig 9.00 és 17.00 óra között.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.